

Ἄθελφια μας,

Οἱ ἡμέρες αὐτές τῶν παθῶν καὶ τοῦ Πάσχα εἶναι κάπως πιὸ χαρακτηριστικὸν γεμάτες ὅπερ τὴν καλωσύνη, ποὺ ἔχηθηκε ὀνεξάντλητη ὅπερ τὸ ὑψος τοῦ Σταυροῦ κι' ὅπερ τὸ βάθος τοῦ Πανάγιου Τόφου. Γι' αὐτό, πιὸ ἔντονα παρό τές τοις ὑπόλοιπες ἡμέρες ἢ καρδιά μας καὶ ἡ σκέψις μας στρέφονται σήμερα ~~κατά~~ σὲ σᾶς, ποὺ ζῆτε μέσα σὲ ἀστυνομικὸν καθεστῶτα. Γιατὶ ἔρομε, ὅτι στὸν τόπο σας ἡ ἀθεῖα καὶ ἡ ἔρυνησις τῆς θρησκείας δισκηρύσσονται ὅπερ τὸ ἵδιο τὸ Κράτος καὶ ἡ πίστις στὸ Θεό, καὶ φενικὸν ἡ θρησκεία, περιφρονοῦνται ὅπερ τοὺς ἐπίσημους ἐκπροσώπους του.

Σάντινον ἐπιβεβαίωσε τῆς παρουσίας μας κοντά σας, ἴδιαίτερα στές ἡμέρες αὐτές, σᾶς ὅπερθύνομε ἐναὶ ὄντελφικόν μήνυμα. Δέντιναι μήνυμα δικό μας. Εἶναι τό πάληδο, τό ὄκατόλυτο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, ποὺ τὸ ἀνανεώνον κάθε φορά τόν καινούργια γεγονότα τῆς κάθε ἐποχῆς. Γι' αὐτό, εἶναι καὶ μήνυμα ~~κατάστασης~~ ἐλπίδος καὶ πίστεως χειροπιστῆς.

Πρόντινόν ὄποιο δεκαεννέα αἰῶνες, δέ ἐνσαν κῆπο τῆς Ἱερουσαλήμ, κοντά στὸ Γολγοθᾶ, μέσα σὲ ἐνσαν καινούργιο τέφο, ὅπου "οὐδέποτε οὐδεὶς ἐτέθη" (Ἰωάνν. 19, 41), νόμιζαν ὅλοι πώς εἶχαν θαφτῇ ὅλες οἱ δύνεις καὶ μεγάλες ἐλπίδες τῶν ἀγαθῶν καὶ εὐλαβῶν ὄνθρωπων καὶ τῆς τοτεινῆς καὶ κάθε ἄλλης ἐποχῆς. Ἀκόμα καὶ οἱ πιὸ ὄφωσιωμένοι Μαθηταί τοῦ Ἰησοῦ, ποὺ περίμεναν πώς ἡ λύτρωσίς τους δέντινη ἦταν μακρύδι, εἶχαν ὄποιοητευθῆ. Στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ εἶχαν στηρίξει ὅλες τους τές ἐλπίδες. Εἶχαν πιστέψει, πώς αὐτός ἦταν ὁ ὄποιοσταλμένος τοῦ Θεοῦ, ποὺ θέτει φερνε στὸν κόσμο τή δικαιοσύνη, τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ὄγδη, γιαδινός κυριαρχῆ πιὸ τό θεῖκό θέλημα, γιαδινός ἄλλη ή βάσιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀκόμα περισσότερο· εἶχαν πιστέψει, πώς αὐτός ἦταν "ὁ γένος τοῦ Θεοῦ", ποὺ μέ τὴν ὄκατανέκητη δύναμις Του θέτει φερνε τή θεῖκή τέξι σὲ ὅλους

τούς δάνθρώπους. Τόση δέ ἦταν ἡ πίστις τους αὐτή, ὥστε παράτησαν
ὅτι εἶχαν καὶ δέν εἶχαν καὶ τρίσι δλόκληρα χρόνια σφωσιαμένοι στὸ
Διεδσκαλό Τους, μοιράστηκαν μαζύ Του ὅλες τίς κακουχίες καὶ τίς
ταλαιπωρίες, πού εἶχεν Ἐκεῖνος ὑποφέρει.

Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων, ὅλα τέ σημερινά ἔδειχαν, πώς πλησία-
ζε ἡ ἡμέρα, πού θέ φανερωνόταν ὅλη ἡ θεῖκή δύναμις Του. Τὴν Πέμπτη
ὅμιας βράδυ, οἱ ἔχθροί Του Τόν ἐπισσαν, κι' ὕστερα ὀπό μισψευτοδί-
κη Τόν κατεδίκασαν σέ θάνατο καὶ Τόν κρέμασαν στὸ σταυρό. Ἐκεῖ
πάνω, μέ μοναδική Του συντροφιά δυσ ληστές, καὶ κάπου ἔκει γύρω
ἔναν φοβισμένο Μαθητή, τή μητέρα Του καὶ μερικές γυναῖκες, "πρό-
ξας φωνῇ μεγάλῃ" (Ματθ. 29, 50), "παρέδωκε τό πνεῦμα" (Ἰωάνν. 19, 30).

"Ἄν τέ πρόγμαστα τελεῖωναν ἔκει, σὺ δὲ θάνατος πάνω στὸ
Σταυρό καὶ ἡ ταφή μέσσα στόν καινούργιο τέφο δέν εἶχαν καμισ συνέ-
χεια, τότε, ὅπως γράφει δὲ Ἀπόστολος Παῦλος, θέ ἦταν "ματαῖσα ἡ
πίστις" (1 Κορ. 15, 17) μας. Τότε ὅλη μας ἡ ζωὴ καὶ ὅλες οἱ προσ-
πίθειες κι' οἱ ἐλπίδες μας θέ σκεπάζονταν κάτω ὀπό τὴν ψυχρή
πέτρα τοῦ τέφου μας. "Νυνέ δέ Χριστός ἔγέγερται ἐκ νεκρῶν" (1 Κορ.
15. 20). Τώρα δέ Κύριος ἔχει ἀναστηθῆ. "Χριστός ἀνέστη", θέ
ἄλιοῦμε ὀπό ὀπόψε τέ μεσάνυκτα, νέος ἐπαγαλασμβάνουν χαρωπός ἐκατοντά-
δες ἐκατομμυρίων στόματα, ὀπό τή μισ ςκρη τοῦ πλανήτη μας μέχρι^{τήν} σλλη.

Τό "Χριστός ἀνέστη" αὐτό δέν εἶναι μόνο ἔνας χαρούμενος
ἀδελφικός χαιρετισμός, ἀλλάς καὶ μισθριαμβευτική πραγματικότης. Γιατί,
ὅπως τότε ὀπό τόν ψυχρό, καὶ καινούργιο ἔκεινο τέφο τῆς
Ιερουσαλήμ, ἐπέβησε τό σημερινό χαρούμενο κι' ἐπιδοφόρο μήνυμα,
ἔτσι καὶ σήμερα. Μέσσα ὀπό τέ σύγχρονα γεγονότα, πού θέ μποροῦσε
νέος μᾶς ὀπογοητεύσουν, θέ βγῆ τό χαροποιό μήνυμα, ἡ νίκη τῆς δικαι-
οσύνης καὶ δὲ θριαμβος τῆς ὀλήθειας τοῦ Θεοῦ. Μπορεῖ, ὅπως καὶ τό-

τε στὸν Ἱεροσόλυμα, νῦν φαίνεται πώς θριαμβεύουν ἡ ὁδικία καὶ τὸ ψέμα. Μπορεῖ οἱ ἔχθροι τῆς πίστεώς μας καὶ τῆς θρησκείας νῦν διαθέτουν σφθονα τό μέσα γιατί νῦν διαδίδονται τίς ἴδεις τους καὶ τό συνθήματά τους. Μπορεῖ νῦν φαίνεται πώς τίς ὁδικες/συκοφαντίες τους τίς παραδέχονται οἱ περφροσότεροι. Μπορεῖ νῦν διαδίδονται μέχρι καὶ χίλια δυό ψέματα, πώς τάχα ἡ ἐπιστήμη δέ συμβιβάζεται μὲν τὴν πίστιν μας καὶ πώς ἡ θρησκεία μας δένται ειρίσει θῆθεν μέν τὴν σημερινή πρόοδο. Μπορεῖ νῦν προσελκύουν κοντά τους πολλά παιδιά καὶ πολλούς νέους. Μπορεῖ νῦν εἶχουν στὴν διάθεσί τους σφθονα ὅπλα καὶ ὀνθρώπους γιατί νῦν τρομοκρατοῦν ὕσους πιστεύουν καὶ νῦν τοὺς ὄνταγκαδζευν νῦν σιωποῦν. 'Αλλ'. ἡ σημερινή 'Ανδστασις μᾶς δίνει τὴν ὄκρδσηντη ἑλπίδα, πώς τελεικῶς δέ θέτει νικήσουν. 'Από τώρα κι' ὅλας, διθρίαμβος εἶναι μαζύ μας κι' τὰς μή τόν βλέπομε φανερό. "Οπως ἐκεῖνο τῷ ὄπργευμα τῆς 'Αναστάσεως, ὁ Κύριος ἦταν μαζύ μέν τοὺς ὄπελπισμένους Μαθητές Του ἐνῷ ἐκεῖνοι δένται ἔβλεπαν, ἔτοι συμβαίνει καὶ μέ μᾶς. "Ἐχομε γύρω μας τό θρίαμβο τῆς 'Αλήθειας τοῦ Θεοῦ καὶ δένται καταλαβαίνουμε.

"Ἄς ὄνταφέρουμε μερικό χαρακτηριστικό περιστατικό, γιατί ν' ἀρχίσουμε νῦν ἐνθόμε τί γίνεται γύρω μας. Παραδείγματος χάριν: Τόσοις ὄγωνες γίνονται σήμερα, γιατί νῦν καταργηθοῦν οἱ φυλετικές διακρίσεις. Τό παρούσιαί τουν σάν μιας καινούργιας ἴδειας. Βεχνοῦν ὄμως, ὅτι αὐτή ἡ ἴδεια εἶναι μιας βασικής διδασκαλίας δική μας. "Οὐκ ἔντι 'Ιουδαῖος ὄντες "Ελλην, οὐκ ἔντι διοῦλος οὐδέτερος... πάντες γέροντες εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ 'Ιησοῦ" (Γαλ. 3. 28), διδάσκει διαδοτόλος Παῦλος ἐδῶ καὶ δεκαεννέα διλόκληρους αἰῶνες. Γιατί δικαιοσύνη ὄνταφέρουμε στὸν οὐρανό, στίς κοινωνικές τάξεις καὶ στὸν στομα ὄγωνες σήμερα ἐκατομμύρια ὄνθρωποι γύρω γύρω στόν πλανήτη μας. Τήν ὁδικία πολέμησε ὁ Κύριος σκληρός καὶ ἐπίμονας καὶ χίλιες δυό φορές διακήρυξε, ὅτι οἱ λέροι τῆς ὁδικίας δέ μπορεῖ νῦν

ἔχουν τὴν παραμικρή σχέσι μαζύ Του (Λουκ. 13, 27) καὶ τόσα ἔλλα.

"Ἄς χαροῦμε, λοιπόν, γιατί δὲ διδασκαλίες τοῦ Κυρίου μας, ἔστω καὶ μὲ διαφορετική ἐμφάνισι, θριαμβεύοντα, καὶ σὲ περιμένοντες καὶ τό γενικώτερο θριαμβό Του. Θά τέλθῃ κι' αὐτός, σὲ μήν ἀπελπιζόμαστε

Στό μεταξύ, διδελφοί μου, δλόκληρη ἡ οἰκουμένη, μέ τό στόμα ἀνοικτό ὅπ' τὴν κατάπληξι, παρακολουθεῖ τό δικό σας μήνυμα, τό θριαμβό τό δικό σας. Παρακολουθεῖ μέ ἐν Χριστῷ ὑπερηφάνεια τὴν ἀντοχή σας στές δοκιμασίες. Κακά κρίτω ὅπ' τὴν καρτερία σας διακρίνει τὴν ἀκατάλυτη δύναμι τῆς ἀληθινῆς πίστεως καὶ τό γλυκοχάραμα τοῦ γενικώτερου θριαμβού τῆς Ἀλήθειας. "Οπως ἔχετε παρακολουθήσει τὸν Κύριο στὸν Πάθη Του, ἔτσι θὰ τὸν παρακολουθήσετε καὶ στὴν Ἀνάστασί Του καὶ στὸ θριαμβό Του. Γιατί "πᾶν τό γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ σύτη ἔστιν ἡ νίκη ἡ νικήσσα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν" (1. Ἰωάνν. 5, 4). "Χριστὸς ἀνέστη". ἡ νίκη εἶναι δική μας, τοῦ Χριστοῦ μας.

=====